

Čudodelna podoba Marije Pomagai na evharističnem kongresu

Po odobrenju prevzv. vladike ljubljanskega bo čudodelna slika Marije Pomagalj z Brezja za čas II. evharističnega kongresa za Jugoslavijo prenešena v Ljubljano. Čuvarji slike oo. frančiškani bodo poskrbeli, da se bo prevoz v Ljubljano in povratek na Brezje izvršil z vso dolžno pieteteto. Slika pride v Ljubljano na Vidovdan popoldne. Po želji prevzvišenega bodo župljani onih fara, skozi katere bo slika potovala, skozi svoje vasi spremljali sliko v sprevodih. Vse te župnije bodo tudi še tekom letošnjega leta vrnile Mariji obisk na Brezjah. Od Vidovega dne do 29. junija zjutraj bo ostala slika v ljubljanski stolnici. Dne 29. junija zjutraj ob sedmih pa jo bo mladina v slovesnem sprevodu spremljala na Stadion, kjer bo postavljena na glavni oltar. Čudodelna slika ostane na Stadionu do 30. junija zvečer, ko se bo spet na svečani način vrnila v svoje svetišče na Brezjah.

Vsa triumfalna pot Marije Pomagaj v Ljubljano in njen povratek na Brezje naj izzveni posebno v en sklep: Zadostovati hočemo Mariji za grda bogokletstva in psovke, s katerimi jo Slovenci sramotimo.

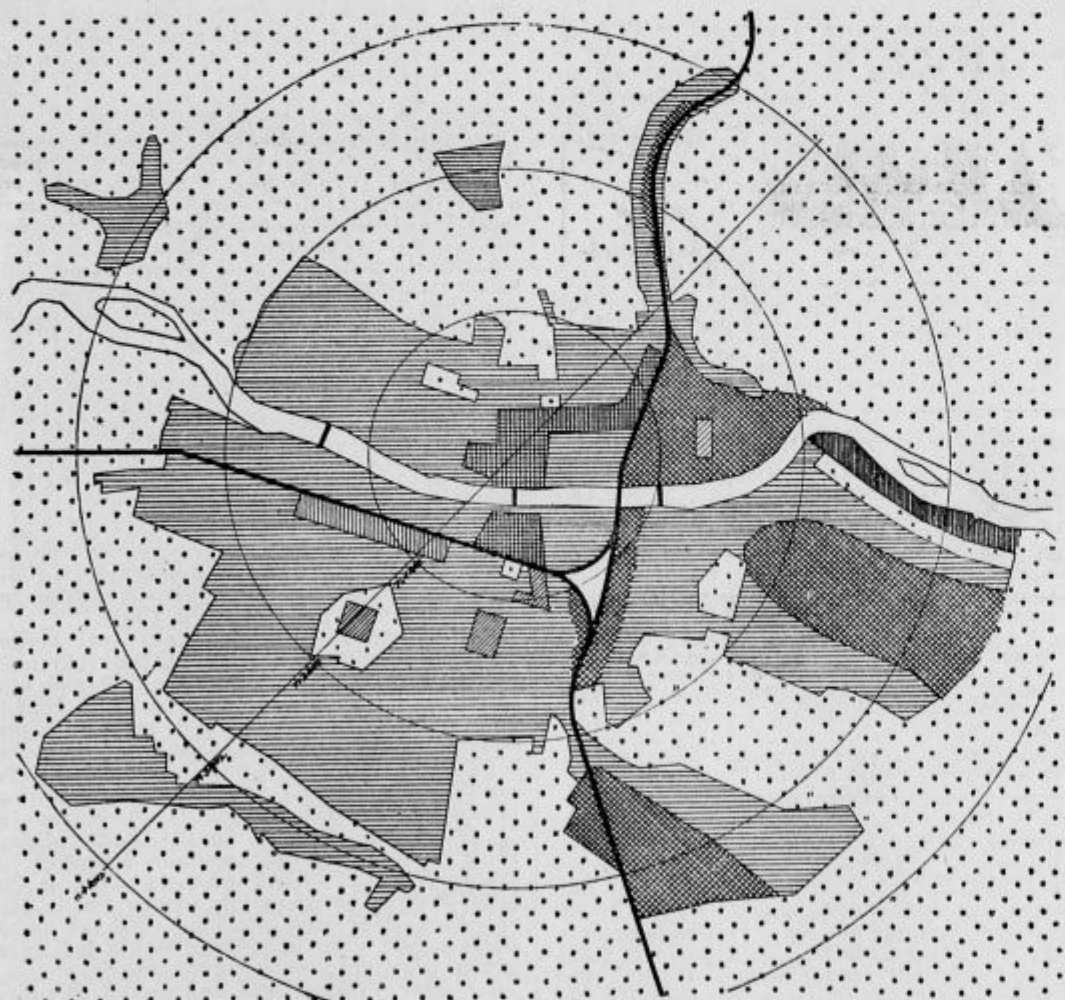
Podrobni spored potovanja slike v Ljubljano in povratka na Brezje bomo še objavili.

Marija Pomagaj za Brezja, pod katere zaščito se vrši II. evharistični kongres za Jugoslavijo, bo tako priča vse naše ljubezni in vdanosti Njenemu Sinu v presv. Rešnjem Telesu. Ona, ki je skozi desetletja z materinsko

skrbjo delila našemu narodu dobrote, bo z nami poveljevala slavije Evharističnega Kralja. In naša dolžnost? Le ena je: da s čistimi srci prav vsi prisostvujemo manifestaciji vere in ljubezni na kongresu in s svetimi sklepi postavimo trajne temelje božjemu kraljestvu med nami.

Maribor in gradbeni zakon iz l. 1931

 *obstojeca industrija
drž. željeznice.*
 *industrija izmiradom
iz ropotom.*
 željezni pasovi.
 železniška proga.

 stanovanjske četrti.
 trgovske četrti
 vpraščina.
 industrijske četrti.

Maribor, 18. maja.

V zadnji seji mestnega sveta je bil predložen v razpravo program za regulacijski načrt mesta Maribora in okolice. Je to osnova za regulacijski načrt našega mesta, ki je vzbudila mnogo pozornosti in komentiranja. Program, ki je na eni strani nekakša bilanca urbanistične dedščine, kot so nam jo zapustile generacije pred nami, na drugi strani pa drzen pogled v bodočnost na podlagi izčrpnega statističnega materiala, obsega predloge za gradbene okoliše, zaščiteni pas, razširjeno regulacijsko območje, razdelitev mesta po conah, nove javne zgradbe in njih prostore, nove ulične prostore, delajlno regulacijo številnih trgov in ulic, skratka za vse najtežnejše urbanistične potrebe našega mesta. Ker je za pravilno presojo programa potrebno predvsem jasno poznavanje osnovnih potez novega gradbenega zakona z leta 1931, pri- našamo karakterizacijo onih delov gradbenega za- kona, ki zadevajo izdelavo regulacijskega načrta oziroma njegov program.

Novi gradbeni zakon je važen korak naše zakonodaje, ki bistveno posega v doslej povečini neurejeni gradbeni razvoj naših mest. Gradbeni zakon zahteva namreč, da mora imeti vsako naše mesto in vsak naš trg regulacijski načrt. Onemo-

goča torej ono divje grajenje, ki je dalo našim naselbinam tako nevšečno podobo. Gradbeni zakon obsega določbe o parcelacijah, aproprijacijah, eksproprijacijah, o velikosti parcel, dolžini zazidanih front, o višinski razsežnosti zgradb, o razdelitvi mesta na cone, gradbenih okoliših, zaščitnih pasovih in še mnogo drugih detajlih juridične in tehnične narave.

V zvezi z regulacijskim programom mesta Maribora nas zanimajo predvsem odstavki glede gradbenega okoliša, zaščitnega pasu in gradbenih con oziroma ploskovnega načrta.

Kaj je gradbeni okoliš? Območje, ona površina naselbine, ki jo predvideva regulacijski načrt zaziidavi — gradbena tla torej. Gradbeni okoliš je sestavljen iz ožjega okoliša, ki obsega praviloma še nezazidani in nenaseljeni del. Ožji gradbeni okoliš obsega torej zgolj gradbeno zrela tla, na katerih se lahko vsako parcelirano zemljišče takoj zaziida. V širšem gradbenem okolišu gradnje niso dovoljene: ta predstavlja nekako rezervo, ki se bo postopoma vključevala v ožji gradbeni okoliš po potrebah razvijajočega se mesta.

Važno določilo regulacijskega programa je zaščitni pas. Naš gradbeni zakon se zavzema po vzorcu drugih zakonov s posebno vnemo za za-

Kakšno iznenadenje, da Vas dobim tukaj!

„Seveda, to si gotovo niste mislili, ker veste da imam danes veliko pranje perila. Poprej sem natak dan pa tudi komaj mogla iti z doma.“

„Ah tako — Vi imate zdaj pomoč?“

"In še kako vestno. Sicer pa, tu stoji na prodajalni mizi, dobro in zvesto Schichtovo terpentinovno milo. Ono tako olajša pranje perila, da Vam ne morem povedati. Poleg tega postane perilo tako belo in čisto ter dobi prijeten duh po mladem smrekovem gozdu."

„Veste kaj? To milo bom od-
slej tudi jaz uporabljal!“

SCHICHTovo

TERPENTINOVNO MILO

... in za namakanje Zenska hvala

ščito umetnostno zgodovinskih spomenikov in zaščito pokrajinskih lepov, odnosno tipične slike pokrajine. Poleg važne higijske opravila to funkcijo zaščitni pas, v katerem se morajo vzdrževati obstoječi in nasajevati novi gozdovi, zelenice in vrtni ter rezervirati potrebne površine za nove bodoče parke, za kmetijstvo itd. Napačno pa je naziranje, da izključuje zeleni pas gradnje.

Nov je tudi načrt ploskovne razdelitve naselbine, kot ga zahteva pravilnik za izdelovanje regulacijskih načrtov in ki je izdelan tudi za naše mesto. Volilna misel ploskovnega načrta je, da se vsaka mestna četrt dodeli onemu namenu, za ka-

tereja je najbolj pripravna po svoji legi, historičnem razvoju in geografskih prilikah. — Načrt območja predvideva stanovanjske, industrijske, delovne četrti, ploskve za vojaščino itd.

Naš gradbeni zakon preveva svež duh dobrega hotenja, ki podreja osebne interese splošnim. v znatni meri paralizira špekulativne interese posameznika in nudi solidno podlago za uresničenje sodobnih urbanističnih tendenc. Program za regulacijski načrt Maribora, ki je nastal z izvajanjem gradbenega zakona, je prvi velik korak v smeri ureditve našega mesta.

50 letnica tržiške krušne matere

Tržič, 18. maja.

Dne 13. maja 1885 je bila protokolirana tukajšnja bombazeva predilnica in tkalnica Glanzmann in Gassner. Vse mogoče spomine so obujali pretekli teden Tržičani na bilo zadnjih 50 let, a so glasno mnenje vseh je bilo: Predilnica je kršna mat Tržiča. Vsemogoče stare tržiške obrti so shirale ali pa le težko životvarje — v težkih zdihih je zadnje čase zlasti domača čevljarska obrt — in vsaka družina je najbolj srečna, če so člani zaposleni v predilnici. Kdor je v predilnici, je narvarnem! Gg. lastniki skrbijo za primerno plačo, za stanovanja in v pregledu imajo podrobnosti slehernega uslužbenca. Le eno jim je težko v zadnjem času, da namred novih delavcev ne morejo sprejemati. Vsled obilne konkurence so morali v zadnjem času pričeti uvajati tudi nove stroje, a hvalevredno je to, da so za zveste stare delavce znali poiskati še kakšno primerno zaposlitev, ko je bilo treba stare stroje odstraniti. Novi stroji pa ne potrebujejo toliko človeških moči! Precej več tisoč tega števila tistih, ki služijo v predilnici svoj kruh.

Danes Tržič proslavlja pomembno pedesetletnico. Vsa predilnica dobesedno plava v zelenju in cvetju. Vsak stroj, vsak predmet je delavčeva rokavila v majniški okras. Vso noč je bilo v predilnici živahno. Delo danes seveda počiva. Ni pa v Tržiču pogovor samo o tovarni kot taki, ampak še posebej o gosp. Edmundu Glanzmannu, ki je

vseh petdeset let solastnik tovarne in zares svetel vzor dela. Osemdeset let bo letošnje jese dosegel, a z mladeniškim korakom prehodi še vsak dan vso tovarno in za delovni čas uporablja redno dnevne in nočne ure. Upravičeno so ga te dni delavci nazvali »našega očeta«.

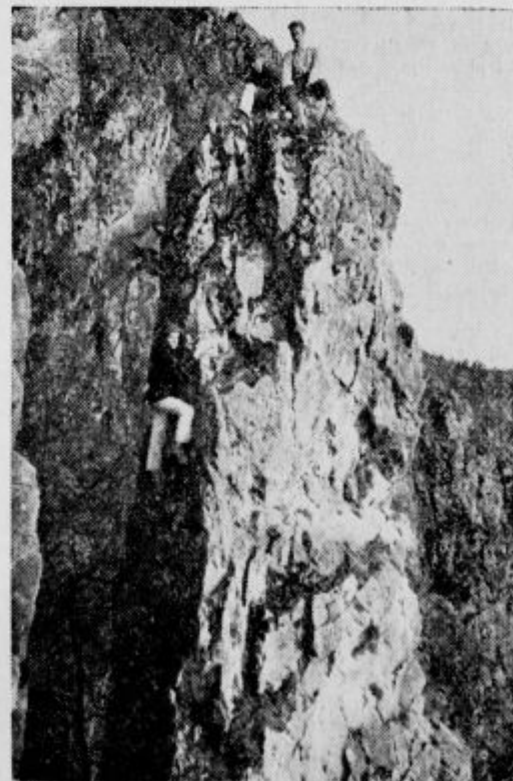
Zbrali so se dopoldne v tovarni vsi nameščenci in delavci, da so izrekli čestitke gg. lastnikom in posebej še gosp. Glanzmannu. Solze hvaležnosti so blisčale v mnogoterem delavskem očesu in gg. lastniki so bili iznenadjeni nad vdanostjo in hvaležnostjo svojih uslužbencev. Čestitke so bile izrečene v mnogoterih oblikah gg. Glanzmannu, Gasserju in Suggu, a predvsem seveda gosp. Glanzmannu, ki vseh petdeset let neumorno preživlja s podjetjem vesele in zalostne dni. Ob enajstih so se oglasili v predilnici trižiški zastopniki cerkve, občine, uradov in društev, da so izrekli svoja vočila. Saj uživajo vse te ustanove tudi vedno obilno naklonjenost predilnice in gg. lastnikov. Za zvečer pripravljajo delavci predilnice obhod po Tržicu z balončki in s cerkveno godbo.

Na šestem mestu visi v tovarni slika Marije Pomočnice, ki jo je blagopokojni g. Andrej Gasser prinesel iz Rima v času velikega socialnega papeža Leona XIII. Naj majniška Kraljica blagoslavlja trziško krušno mater in njene gg. lastnike ter uslužbence tudi v prihodnost!

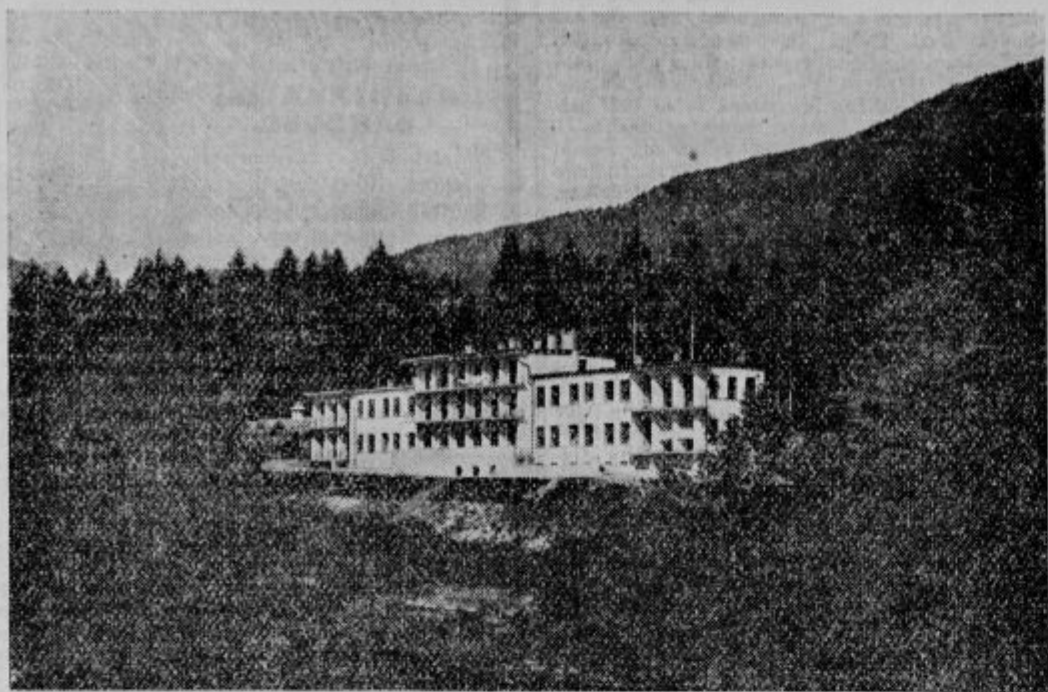
Na Turncu pred 30 leti

Dve nedelji zaporedoma je zahteval Turne smrtno žrtev. Že prej se je tudi dvakrat pripetila smrtna nesreča. Kljub številnim nesrečam neugnana mladina še vedno pleza na Turne. Naša slika je iz leta 1904 in sicer so drzni plezalec: Zgoraj Pavel Kunaver in ravnatelj Hrovatin, v sliki pa učitelj Mihlec.

Profituberkulozni dnevi 18. - 26. V.

Dom za jeličnike »Mladika« v Topolšci

Dr. Fr. Debevec:

Mladini zdravja!

Kako bridka je slika, kadar vidimo otroke blede in šibke! Prve korake namerjajo v svet in že jih spremlja ali ograža bolezen, ki jim skali mlado življenje, duši radost, ovira živahen nastop. Bolezen v rani mladosti navadno rodi hujše posledice kot pri odraslih. Zlasti dolgotrajna, čeprav skrita jetika lahko usodno vpliva na mladi organizem, ga ovira pri rasti in razvoju, okvarja živčni ustroj, veča nagnjenje za obolenje sploh. Res je, da se prej ali slej do 15. leta starosti skoraj vsi okužimo s klicami jetike. Ni pa vseeno, ali se okužimo mnogokrat in s številnimi bacili, ni vseeno, ali se okužimo že v prvih letih življenja, prav tako ne, da-li smo v času okužbe in nekaj tednov ali mesecev pozneje notranje krepki in čvrsti. Dojenček navadno jetični okužitvi orž podležo. V tem pogledu se odigra mnogo žalostnih dogodkov zlasti v revnih kmečkih in baltarskih domovih, v katerih boleha za odprto jetiko

V maju

mali ali oče. Dobre hrane ni, težko delo in skrb tare in izčrpa telo in živce, o bolniškem zavarovanju ni govora, a v hiši je četica bledih, suhih otrok! Z vso vnemo bi se bilo treba pobrigati za take družine! Tu so pač občina in fara kot prvi poklicani, da poizvedo, ali se v njihovem okolišju nahaja kakšna taka družina, ali so bili bolni zdravniki pregledani, ali se izvršujejo zdravstveni predpisi, da ne zapadejo bolniški še drugi družinski člani, zlasti otroci. V ta namen se morajo prav natančno uveljaviti zdravstvena navodila glede sprečevanja okužbe tako od strani bolnika kakor od strani družinskih članov. Bolnik naj se oddeli, da bo sam zase, ali pa pošlje v bolniški zavod, žal je to v današnjih prilikah tako težko mogoče! Otroci naj ne hodijo blizu bolnega. Poleti se za zdrave namestijo ležišča kjerkoli v hiši, kjer je zračno in brez prepaha. Bolnim roditeljem je naravno močno hudo opuščati ljubkovanje svojih otrok, pomagati jim pri oblačenju, pri igri, delu itd. A morajo tako ravnati!

Druga lepa naloga naših vasi (fara, občin) je: svojim domačim revnim bolnim rojakom nuditi pomoč z živili, pri delu itd. To se da storiti, le dobre volje je treba. Če ni druge rešitve, naj dobre družine začasno vzamejo kakšnega otroka iz revne bolne družine k sebi in ga spitaajo. Vse te naloge se dajo po pravih kmečkih vaseh lažje vršiti kot pri mešanem polkmečkem, poldelavskem prebivalstvu blizu mest; tu se že dela prepad med socialnimi sloji, čut za vaško skupnost peša. Deloma pa je tu za delavstvo poseglo vmes bolniško zavarovanje.

Mnogo lahko store za zdravje mladine šole s primernim zdravstvenim poukom. Zrak in sonce, koliko ga je na deželi, pa vendar ljudje ne cenijo vedno teh velikih dobrotnikov! Zapirajo okna, v izbah plava v ozračju gost prah, zaudarja neprijeten vonj. Ti nedostatki, zdravju škarni, se najbolje odpravijo baš s poukom v šoli. Snaga — pol življenja! Zal tudi pri šolah včasih opazimo čudne izjeme. V Ljubljani n. pr. je srednja šola, kjer že več let ne puščajo v pavzah (v topli dobi) dijakov na dvorišču!

Mladini dajmo zraka, solca, veselja! Ne le nedorasta in šolska mladež, tudi vajenci, učenci — delavci v obrtih in drugih poklicnih panogah potrebujejo v zdravstvenem pogledu vse pozornosti, da ne zapadejo radi prehude obremenitve z delom, slabega zraka, slabe hrane jetiki. Mnogo je delavnic, kamor oko postave ne vidi. Zato naj vsi, ki opazijo kaj zdravju škodljivega zlasti za našo mladino po svojem znanju in močeh pomagajo, da se nedostatek čimprej popravi.

Bolje čuvati zdravje, ko zdraviti dolgotrajno bolezen! Mladina je naš up za bodočnost, glejmo torej, da bo ona imela vselej zdravo dušo v zdravem telesu.

Dr. Fr. Debevec:

Občina v boju zoper jetiko

Ni dvojbe, da občina lahko mnogo stori za svoje občane na zdravstvenem polju. Te naloge so ji deloma olajšane, ker občina najbolje pozna svoje ljudi, njih življenjske okolnosti, njih težave, stisko v bolezni. Hkrati lahko organizira nujno pomoč, zlasti glede stanovanja in hrane. Naš človek splošno rad pomaga, kolikor more, samo na pravi način mu je treba stvar razložiti. Denarja res nima vedno, pa bo zato dal živila, stavbni material, pomagal sam ali s svojo živino pri kmetovanju, prostovoljni tlaki itd.

Občino in občane je treba na lep način poučiti, kako oni lahko mnogo store v prid svojim po jetiki ogroženim občanom, kako zabranijo širjenje te bolezni, kako se domačini zdravstveno okrepe itd. Vendar je dandanes za organiziranje takega dela dokaj neugoden čas. Vsi vemo, koliko novih bremen in dolžnosti je občina morala zadnja leta prevzeti, kako visoki davki stiskajo občane, kako zelo so padli dohodki našemu kmetu, kar vse ubija smisel in veselje za dobrovoljno delo in vršenje socialno-zdravstvenih nalog v okolici. Gotovo je tudi res, da bo vse te naloge v občini najboljše umevala in izvrševala resnično sposobna uprava, izbrana po želji in volji prebivalstva. Ti predpogoji morajo biti podani, preden načemno vprašanje, kaj naj občina stori na svojem področju v boju zoper jetiko.

Obstoječi zdravstveni zakoni vsebujejo marsikaj lepega o pospeševanju zdravja po naših vaseh in občinah: preskrbovanje pitne vode, asaniranje močvirja, ureditev kanalizacije, gnojščitve itd., potem zidanje vzoreh vaških hiš, javnih kopališč, zdravstvenih domov. V ta namen dovoljuje ministrstvo za narodno zdravje brezobrestna posojila. Vse te splošno-zdravstvene naloge koristijo tudi pri pobijanju jetike.

O zakonu o zdravstvenih občinah so med drugim našle sledeče dolžnosti: zdravstvene občine skrbje za zdravljenje siromašnih pripadnikov, ustanavljajo, vzdržujejo ali sodelujejo pri ustanavljanju zdravstvenih ustanov, pri zatiranju nalezljivih bolezni. Nadalje govori pravilnik o delu zdravstvenih odborov v občinah o dolgi vrsti zdravstvenih nalog, med njimi tudi: da podpira vsako delo za dvig narodnega zdravja; da pro-

Razne znamke v korist boju proti tuberkulozi

učava in predlaga potrebna dela za asanacijo ne-zdravih razmer; da obvešča o gibanju nalezljivih bolezni, da preiskuje potrebe obolen, izvire in načine, da predlaga potrebne ukrepe za zatiranje nalezljivih bolezni. — V te zdravstvene odbore pridejo razen predstavnikov občin tudi predstavniki veroizpovedi in občinski zdravilniki.

Po teh zakonskih predpisih je torej docela jasno, da imajo občine najširše pooblastilo za pobijanje jetike v svojem področju. Ni pa dovolj, da to stoji zapisano v zakonu. Socialno-zdravstvene naloge se najbolje vrše ne toliko po mrtvi črki paragrafa, kakor iz dobre volje, iz srca. Nedvomno bodo baš etični, iz prave vere izvirajoči nagibi najboljši motor za živahno delo proti jetiki po naših občinah.

Kako se bo ta boj praktično vršil? Splošne zdravstvene naloge se bodo pač vršile po dejanskih potrebah, vnaša zanje bo odvisno od občinarjev in občinske uprave. Glede jetike bo najurej treba vedeti, kje je bolezen zasajena, kje so

ZAMAN BI BILA VSA NEGA

brez dobrega mila

Kaj ne bi vse storili, da dobite in ohranite lepo polt! Pomislite, da je Vaša polt stalno v nevarnosti, ako uporabljate slabo milo, katero bi moglo preprečiti uspeh nege kože. Samo tako milo, katerega ime jamči za kakovost, neguje kožo tako kakor je treba, da postane lepa.

IZBIRAJTE MED SLEDEČIMI

ELIDA MILI

ELIDA FAVORIT ELIDA BELI ŠPANSKI BEZEG
že deset let ljubljene milo snežnobe barve
nec razvajenih žensk. — omamljivega vonja.

ELIDA 7 CVETIC ELIDA KREMA MILO
luskusno milo, ki si ga popolnoma novo! Posebno bla-
lahko privoščiti vsakdo. go za občutljivo kožo. Posreče-
Posebno močnega vonja. na dopolnitev nove Elida kreme.

IME ELIDA JAMČI ZA KAKOVOST

ljudje, zlasti otroci po njej ogroženi. Tu gre v prvi vrsti za siromašne prebivalce, ki nimajo redne zadostne hrane, dostikrat tudi ne primerne stanovanja. Po naših kmečkih občinah je še najlažje preskrbeti pomoč v hrani. Saj vidimo, da je dandanes malokje po naših podeželskih vaseh ustajen glad. Občina naj gleda — kolikor mogoče —, da v njenem področju ne bo brezposelnosti, ako je seveda dobra volja za delo tu. Dandanes doživljamo žal precej primerov izbirljivosti za delo ali celo delomrznosti. Občinske službe in delo naj se podeljujejo s posebnim ozirom na zdravstveno stanje prosilcev in brez protekcije.

Revnim obolelim za jetiko naj gredo občine čim bolj na roko. Če doma vlada beda, naj se zbere pomoč v hrani, event. v denarju. Omogoča naj se zdravljenje v bolnici. Če morajo oboleli ambulantno hoditi zdraviti se, naj jih občina v nujnih primerih podpira (sredstva za vožnjo). Tu ni merodajen zunanji videz bolnega in osebna simpatija, temveč sodba zdravnika, zlasti specialista. Važno je gledati na to, da se otroci v hiši bolnega ne okužujejo, temveč oddelje in okrepje. Posebno važna, dandanes najbolj zanemarljena naloga občine je oskrbovati neozdravne je-

tične, ki so brez sredstev. Jaj, kako se tu dostikrat ravna! Zlepa ne dobiš od občine ukrepa, da oskrbi takšnega bolnika, n. pr. v zavetišču ali zasebno. Kvečjemu se kmečka občina odloči za pošiljanje iz hiše v hišo, seveda se pri tem širi okužba.

Najbližja naloga v boju zoper jetiko po občini je izolacija teh ljudi! Vsako zavetišče pri nas bi moralo imeti par lepih, zračnih sob za jetične. Občine pa naj bi same ali veče občin skupaj ob prostovoljnem sodelovanju in pomoči občanov ustanovljale primerno zavetišča za svoje revne kotarje, stare reveže, neozdravne bolnike, tudi jetične.

Občinska uprava naj posebno pazi na mladino, ki je brez pravih staršev, sirote, nezakonske, kakor skrbje zanje po družinah, ki so jih vzele k sebi. Vaječki in pastirčki na kmetih dostikrat nimajo lepih časov! Jetika med njimi ni redek gost.

Gotovo se nismo povedali vseh socialno-zdravstvenih nalog, ki čakajo naše občine. Očrtali smo le glavne smeri v tem boju. Od ljudi, od njih srčne dobrote bo odvisno, ali bomo v tem oziru dosegli po naših vaseh lepih uspehov. Veseli jih bomo.

Učiteljski pevski zbor v Bolgariji:

Prisrčen sprejem v Sofiji

Sofija, 16. maja.

Pot do Belgrada je že mnogim članom znana. Skoraj vsem se je pa odprl nov svet doline Morave, ko je drvel pospešeni osebni vlak s hitrostjo brzca proti Nišu. Pokrajina močno spominja na našo Dolenjsko. Vasi v našem pomenu besede so le vidne na pobočjih, po dolini pa so samo posamezne hiše, vse obdane s čespljivimi nasadi. Od Niša skoraj do Caribroda je speljana železnica ob reki Nišavi, ki v mnogih tesnih nudi prelepe prirodne motive. Skoraj prekratka je bila pot do bolgarske meje. V Caribrodu pregled priljage po naših carinikih, med katerimi je tudi nekaj Slovencev, kratko slovo od njih in že hiti vlak proti bolgarski meji.

Velik, tudi z vlaka v miraku dobro viden bel kamen loči obe bratski jugoslovanski državi. Četrt ure, in že smo v bolgarski obmejni postaji, v Dragomanu. Polni kolodvor obnove. Lepo se odražajo v množici bele čepice bolgarskih oficirjev. Krepak »Ura« in vlak obstane. Svečan molk, in pozdravne besede pozvame za Prosvetni sovjuz, g. podpredsednik Georgijev.

Za Prosvetni sovjuz sta bila navzoča tudi sekretar Epitropov in dr. Tumparov, za Sojuz narodnih horova g. Aleksejev, za Učit. ženski pevski zbor iz Sofije g. Vasiljeva. Navzoč je bil tudi komandant mesta Dragomana major Čankov. Po odpetih himnah so gospodične okrasile vse zbor s krasnimi (polnjenimi) narcisami. Na splošno željo je zapel mali moški zbor pod vodstvom g. I. Primožiča par slovenskih pesmi, ki so izzvale grotno odobravanje. Po carinskem pregledu so z zborom vred vstopili v vlak odposlanci sovjuzov in med vožnjo obdarili zbor z najfinjšimi bonboni in najboljimi cigareti.

V Sofiji je bil ves kolodvor natpan izbranega občinstva in ko je vlak obstal, ni bilo ne konca ne kraja navdušenih pozdravnih vzklikov. Komaj se je množica umirila, že so zazveneli prvi akordi naše državne himne, ki jo je zapel ženski učiteljski pevski zbor pod vodstvom g. Boedijeva. In zopet vihar navdušenja. Nato so pozdravili zbor v imenu ministra prosvete g. Slavčev, v imenu Prosvetnega sojuza g. Vasiljev, v imenu občine Sofije g. Lekarski in v imenu Saveza narodnih horova g. Teofilov. Vsi so poudarjali, da je nujna potreba delati za zblizanje vseh Jugoslovancev, k čemur bo največ pripomoglo medsebojno obiskavanje in približje spoznavanje. Mogočno se zaorila v živo skupno zapeta Rodna pesen, je namreč že tudi članom Učiteljskega zbora znana. Mnogim je izzabila v oči solze navdušenja in ganotja, ki se je še stopnjevalo, ko je zapel Učiteljski pevski zbor bolgarsko državno himno. Za pozdrave se je zahvalil v imenu pevskega zbora, Jugoslov. pevskega saveza, in ker je bil predsednik JUU, g. Dimnik, v Belgradu zadržan, tudi v imenu JUU, g. E. Adamič. In zopet tulobani in prekrasne nar-

eise... Pri sprejemu na kolodvoru sta bila navzoča tudi pokrovitelj bolgarske turnee gg. Cincar Markovič, opolnomočeni minister in naš tukajšnji poslanik, ter bolgarski minister prosvete general-major Todor Radev.

Med viharinimi ovacijami je odšel zbor skozi gost špalir občinstva do avtobusov, ki so zbor mimo cerkve Sv. Nedelje, dvorca, gledališča itd. odpeljali v udobna prenočišča v Učiteljski dom in razne hotele. Vsi člani zbora so prejeli legitimacije, s katerimi se lahko vozijo brezplačno s cestno železnico kamorkoli. Danes dopoldne se je zbor poklonil manom narodnega junaka Vasilija Levskega. Pred njegovim spomenikom je imel kratek nagovor učitelj L. Tavčar, nakar je zbor odpel obe državni himni in geslo ter položil pred spomenik ogromen venec rudečih potonk in rudečih nageljnov.

Nato pa si je zbor pod vodstvom nad vse ljubeznivih in prijaznih domačinov ogledal prekrasno cerkev Aleksandra Nevskega. Mistični duh po kadilu, somrak, ogromne dimenzije, prekrasne slike, marmor v vseh nijansah, rezbarije, vse to ima res čudovit vpliv na človeška srca.

Na kakšni visoki kulturni stopnji je bolgarski narod, nam je tudi dokazal ogled univerze, ki sta jo poklonila bolgarskemu narodu brata Georgijeva.

Opoldne je zbor preizkusil koncertno dvorano v Oficirskem domu. Akustika dvorane je izborna, razpoloženje zbora odlično, zato tudi pričakujemo da bo večerni koncert kar najugodnejše izpadel.

Požar v Radečah

Pretekli petek ob pol 5 zjutraj je prebudili meščane iz sladkega spanja gasilski rog, klic žen in otrok ter vpitje dveh dijakov, ki sta prva zapazila gost dim, valeč se proti nebu iz Pražnov vile poleg Narodne šole. Obupno kricanje žen in otrok iz prvega nadstropja omenjene vile je segalo vsem do srca. Ker radi pregestega dima in ognjenih jezikov, ki so objemali prvo nadstropje, niso mogli po stopnicah navzdol, je bila zanje nevarnost, da zgore ali pa se zaduše. Gasilci, ki so bili takoj na mestu, so najprej rešili že popolnoma obupane in od dima okajane pogorele. Reševalci, ki so splezali po lestvi v prvo nadstropje, so bili življenjsko ogroženi, ker so jim v veliki zmedenosti odnesli domačini lestvo, po kateri naj bi se rešili. Požar, ki je grozil le prvemu nadstropju, ni napravil posebne škode, ker je bil od strani naših vrlih gasilcev in s pomočjo pogumnih reševalcev, med katerimi so se najbolj izkazali g. šol. upravitelj Pečnik, g. Kožar iz Vrhovca in g. Koren, še pravočasno zadušeni. Kako je nastal požar, ni znano. Škoda, katero trpi gdč. Pražnova kot lastnica vile in stranka Oman, kateri je pogorelo pohištvo, še ni znana. Vsekakor pa priznanje našim gasilec, ki so to pot obvarovali vilo »Eloc in Narodno šolo pred zepeljevitvijo.

Potovanje skozi 6 tisočletij

Pred vrati Abesinije

Časnikarski poročevalec, ki ga je nemški list poslal v Abesinijo, takole popisuje svoj prihod v abesinsko lukko Džibuti, ki pa je v franc. rokah:

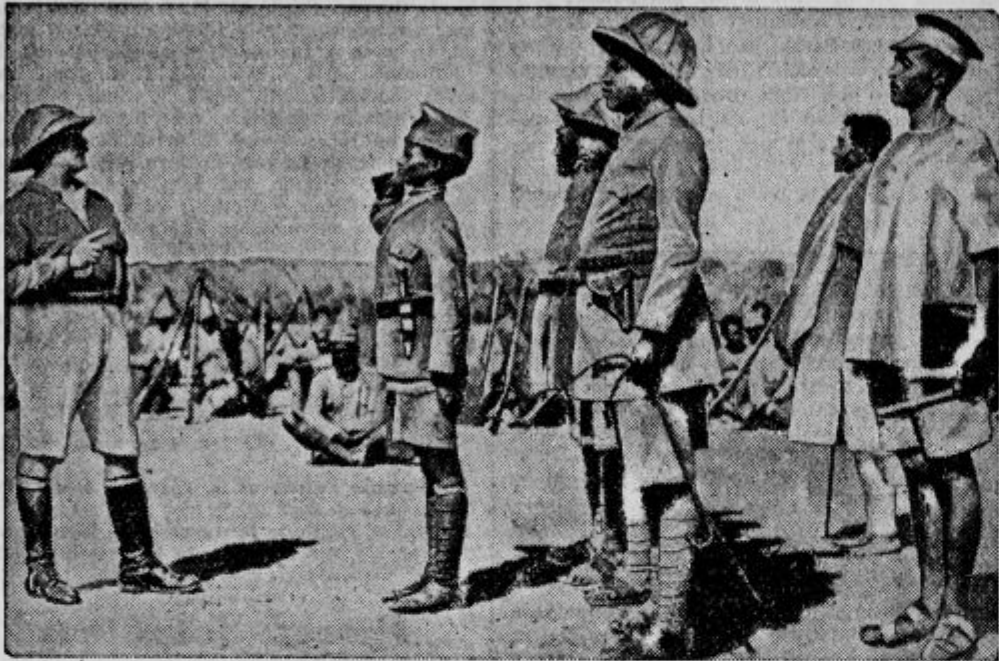
Kdor se od Sueza vozi po progi Babel Mandeb, misli, da potuje 6 dni; v resnici pa je prepotoval tako velika razdobja človeškega razvoja, da je prepotoval 6000 let, ko je v Džibutiju stopil na suho. Ko se izkrciš, se ti to zazdi odrešenje. Nepopisna vročina, ki te je mučila na ladji, nekam poneha. Najprej te pozdravijo roji majhnih srebrnih ribic, ki švigajo iz vode, potem pa te obdajo motorni čolni, v katerih črni somalski nosači kriče in vihte vesla, kakor krdele morskih razbojnikov.

Džibuti ima tropsko podnebje. Že sedaj (v začetku aprila) je v senci 30 stop. vročine. Poleti vročina naraste na 45—50 stop. Bele tančice zoper moskito vise s stropa hotela čez postelje. V vsaki sobi se vrtita dva močna ventilatorja. Sobe so velike ter se odpirajo na verando. Lastnik hotela je star Grk, ki že 60 let prebiva tukaj. Poznal je še Menelika II. in je pomagal ustanavljati našelbino Džibuti. Spominja se še, da je to nekdo bila še puščava.

V Džibutiju sem se seznanil z nemškim konzulom Wilckejem. Povabil me je v avtomobilu v bližnjo puščavo. Vozili smo se skozi »vas«, tisti del Džibutija, kjer prebivajo domačini. Videli smo koče, zgrajene iz cunj, ilovice, kameljih odpadkov in starih konzerv. V bogatejšem arabskem in indskem delu je stala bela in ponosna mošeja. Vsi Somalci so strogi mohamedani. V peščeni divjini je rastla ograjena in sveža zelenica, katero varujejo s turbanji pokriti čuvaji, na njej pa raste zelene palme. Onstran zelenice je zmanjkalo ceste in vozili smo se pol ure kar vprek.

V peščeni pustinji, ki se razteza stotine kilometrov daleč, so rastle nizke in pritlikave akacije. Belkaste in od solca posušene šope trave je pesek skoraj zasul. Solnčna pripeka je odnehala in naglo se je večerilo. Srečala nas je Somalka, ki je vlekla za seboj mogočno stopajočega in kimačnega velbloda. Deset korakov za njo je stopal bojovnik s sulico na rami. Oba sta si pokrila z roko nos in usta, ko sta nas rečala. Ona je še posebej brž nabrala krila in jih stisnila okrog sebe.

V celih gručah smo srečavali velikooke in bese domačine, kozje pastirje z meketajočimi čre-

Abesinija se pripravlja. Oddelek abesinske pehote, katero uri v orožju franc. častnik stotnik Aghion.

Afrika ti sili pred oči, kamor pogledaš. Mali somalski dečki grgrajo: »bakšiš — bakšiš«. Večji fantje hvalijo svoje blago, ki se ga otresaš. Med rjovečimi berači in vsiljivimi krošnjarji pa kmalu zapaziš domačine, ki ti nič ne ponujajo in nič od tebe nečejo. To so visokorasi, širokopleči in pa tankonogi vojščaki, ki mirno stoje ter z živalsko nedolžno resnobo opazujejo tujca, ne da bi se zmedli, ko jih pogledaš, če te njihov pogled le preveč bode. Včasih imajo seboj vitke in stasite deklice ter ponosne žene. Razen črne barve niso v ničemer drugim podobni — Zamorcem, pač pa bolj Arabcem. Somalci so mešanici Arabcev in več zamorskih narodov. Ti-le mejaši so iz divjega rodu Isa in Danakil. Več tednov blodijo po puščavi, da pridejo do mesta gledat skrivnostnega belca, svojega vraga. Orožje morajo odložiti pred mestom. Nihče ne ve, kaj se skriva za njihovimi mirnimi obrazi. Ne prihajajo prosit, ampak gledat.

Pes rešitelj. V vojašnici mesta Valoire so slovesno odlikovali z bakreno ovratnico ovčarsko psico »Betty«, ki je v gorah nekemu turistu rešila življenje. Turist se je v hribih ponesrečil in je tam obležal. Našla ga je psica, ki mu je delala družbo in ga 3 dni grela s svojim truplom, da revež ni zmrznul.

Vrban v Parizu

Vrban Smuk se je oni večer sam zgubil v Parizu. Ob enajstih je stopil iz oštarije in hotel domov, pa ni vedel, kako in kaj. Stopil je k prijaznemu policajcu in ga pobaral, kako bi lahko prišel domov, v to in to ulico. »Kar z avtobusom se peljite,« mu svetuje stražnik. »Ali vsi avtobusi vozijo k nam?« — »Tisto ne, ampak počakajte na številko 71 in nanj stopite tam-le na postajališču.« Vrban se lepo zahvali; stražnik odide. Čez eno uro se stražnik vrne in vidi, da Vrban še vedno stoji tam in čaka. »Za božjo voljo, kaj pa počnete tu, zakaj se ne peljete domov?« — »Takoj, takoj,« prijazno razloži Vrban. »Glejte tam-le izza vogala že vozi 70. voz in takoj za njim bo pa 71. Vanj pa pojdem, kakor ste mi rekli.«

Ko bo zmanjkalo premoga in petroleja

Angleški filozof in naravoslovec Huxley je objavil v časopisu »The Listener« razpravo o rastlinstvu, v katerem pravi, da je edini izvir energije, ki bo rešil človeštvo. Vse druge, zdaj izkoriščane zaloge energije bodo slejali prej izčrpane.

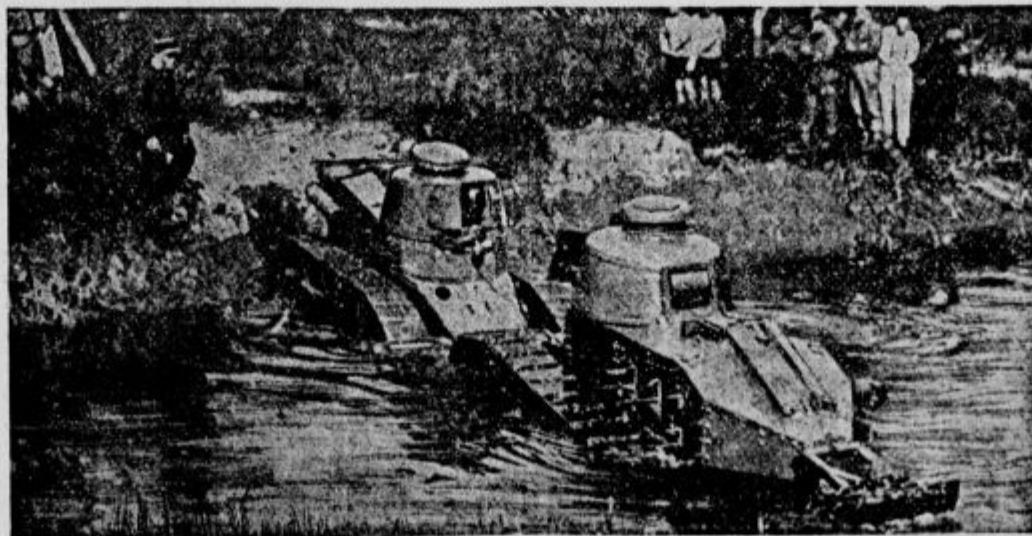
Strojni obrati z besno naglico izpodrivajo ročno delo. Lansko uradno štetje je ugotovilo, da pride v Združenih državah po 30 strojnih konjskih sil na slehernega delavca. Ena konjska sila je enaka naporom miše desetih odraslih mož. Torej razpolaga Amerika z mehanično močjo, ki je 300krat večja od žive človeške. Če bi se hotela Amerika navdušiti za fiziokratijo in pometati vse stroje v ocean, da bi dala kruha brezposelnim, bi potrebovala potem 10 milijard delavcev. Med tem ima vsa zemeljska obla samo 2 milijardi prebivalstva, t. j. petkrat manj.

Človeštvo zajema za pogon neštevilnih strojev potrebno energijo le v nafti in premogu. A oba vira se nagibljeta h koncu. Petrolejski vrelci bodo izčrpani že v dobi prihodnjega pokolenja. Zaloge premoga zadoštujejo za štiri pokolenja. Kaj potem? Človeštvo se bo prav kmalu moralo ozreti po nadomestilu.

Sedanja tehnika našteva samo tri možnosti: vodo, veter in solnce. Toda njeni ra-

čuni so zgrešeni. eČprav igra voda že zdaj v marsikateri deželi ulogo »belega premoga«, se ne bo nikoli povzpela do pomena prvotnega mednarodnega činitelja. Elektrarna, ki izkorišča naravni ali umetni slap, mora dovajati tok odjemalcem. A daljave stavijo tehniki nepremagljive ovire. Noben daljnovod ne sme meriti nad 500 km (pri sedanji napetosti 100.000 volt). Če bi hotela tehnika redno izkoriščati veter, bi morala graditi nad 1 km visoke stebre, kar je pri sedanjih sredstvih neizvedljivo. Solnčni motorji, ki izkoriščajo dnevno svetlobo, tudi niso praktični. Velike naprave so predrage: obratni stroški stanejo več, kakor je vreden pridobljeni tok.

Ni nobenega dvoma, da bo oblikovala bodočo tehniko samo energija rastlinskega izvora. Rastlinski alkohol bo postal glavno kurivo, ker je pridobivanje poceni in tudi preprosto. Bujno tropsko rastlinje bo dobilo pomen edinstvene in k sreči neizčrpne zaloge sirovin. Neštevilne tovarne bodo pridelovale alkohol iz rastlinskih delov sladkornja in škroba, ki ju bomo dobivali iz Afrike in Južne Amerike. Preden bo minilo 75 let, bo pomenil lep gozd neprimerno več kakor najbolj izdaten premogovnik. Gozdarji in drvarji bodo kmalu rudarjem odvzeli njihov sedanji gospodarski pomen.

Tank, ki brodi po vodi. Francoski polk tankov je dobil nov bojni voz, ki je tako zgrajen, da lahko dve uri brodi po vodi, ne da bi voda mogla vdreti v motor in ga pokvariti. Novi tank bo lahko prebrodil 130 cm do 140 cm globoko vodo.

Svetloba stane!

Gospodarnost zahteva:

„Več svetlobe za manj denarja!“

TUNGSRAM D žarnica, katere nitka je zvita v dvojni vijačnici, daje do 20% več svetlobe. Na žarnici je podana svetlobna množina v mednarodnih dekalumenih, a poraba toka v wattih.

ZARNICE

TUNGSRAMD

nitka v dvojni vijačnici - svetlobna množina v dekalumenih

Čudesa na nebu

Ko nastajajo nove zvezde — Zakaj na Marsu ni več življenja

Človek je že od nekdaj občudoval nebesna čudesa, ki jih nikdar ni mogel prav doumeti. Zato pa je zvezdoznanstvo menda najstarejša veda, čeprav ga še danes ni človeka, ki bi razumel vse skrivnosti našega nebesa.

Ravnatelj znamenite zvezdarne v Treptowu je pred kratkim o teh ugankah dal tole pojasnilo:

Če muha-enodnevnica gleda ljudi, vidi majhne, srednje in velike, mlade in stare. Sama pa ima prekratko življenje, da bi mogla na komurkoli izmed njih zaznati kako bistveno spremembo. Kvečjemu bi lahko rekla: Ljudje so spočetka majhni, potem zrastejo ter se na starost zopet zgubajo. Po vsej pravici bi se lahko vprašala, ali ni stvar morda tudi drugačna. Prav tako se godi nam zvezdoznanec, kadar gledamo zvezde; samo da smo v toliko na boljšem, ker nam že tisoč let stara skušnja pripoveduje, kako zvezde nastajajo.

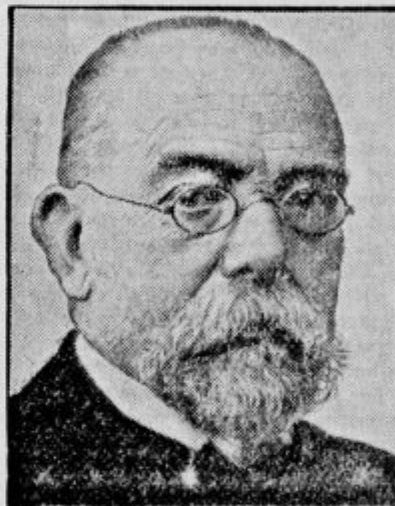
Pravkar s svojim velikim daljnogledom opazujemo rojstvo nove zvezde; prav za prav v ozvezdju Orijona opazujemo meglico, iz katere bo nekoč nastala zvezda. Toda nihče izmed sedaj živečih te zvezde nikdar ne bo videl. Kajti to razdrpano megleno gmoto, kakršno vidimo, gledamo tako, kakršna je bila pred 1000 leti. Svetlobni žarek, ki nam prinaša sliko te meglene gmote, potrebuje 1000 svetlobnih let, preden pride do nas, da ga naše oko zazna. Da pa prav precenimo strašno razdaljo, bodi povedano, da je eno svetlobno leto 10 bilijonov kilometrov.

Tako torej mi vidimo, kako nastaja nova zvezda. V ozvezdju Orijona pa vidimo še drugo mlado zvezdo, katero imenujemo Betegeuze. Pred več milijoni leti je tudi ta zvezda bila taka meglica, ki se je sčasom strnila v zvezdo. Ta zvezda ima rdečkasto svetlobo, kar pomeni, da je šele

sedaj začela žareti. Je pa več milijonkrat večja kakor naše solnce. Čez več milijonov let bo njena svetloba postala rumenkasta, kakršna je sedaj solnčna svetloba. Ko bo popolnoma razvita, bo njena svetloba za naše oko bela, kakor so bele tudi po večini druge zvezde, katere gledamo lahko s prostim očesom.

Če se zvezde hitro vrte okrog svoje osi, se lahko zgodi, da se kak del zvezde odtrga. Ti odtrgani deli se tem hitreje ohladi, čim manjši so. Zato je zemlja, ki se je nekoč tudi odtrgala od solca, že strjena, medtem ko solnce samo še rumeno žari. Jupiter, ki se je tudi odtrgal od solca, se svetli še v beli svetlobi, ker je pač mnogo večji ko zemlja in se ni tako naglo ohladil. Mars, mlajši brat naše Zemlje, pa je že mnogo bolj shlajen kakor Zemlja. Na Zemlji je še dve tretjini površine pokrite zvodo, na Marsu pa le ena tretjina, ker je tam večino vode že poerkala notranjost. Jupiter pa je zopet mnogo bolj vroč kakor Zemlja, zato je tam človeško bivanje še nemogoče, na Marsu pa ni več mogoče.

Vsekakor pa je docela mogoče, da so v svetovju poleg Zemlje še druge zvezde, na katerih prebivajo ljudje. Samo, da je svetovje tako neizmerno veliko, da se nam niti ne sanja ne, kje so take zvezde. Pomislite namreč, da smo od Solca oddaljeni »le« 150.000.000 km, od Orijona pa 10.000.000.000.000 km! (Kdo zna prebrati to številko s 17 števili!) Človeški duh ne more predreti v te neskončne prostore. Vendar pa zato ne smemo trditi, da bi se kako ozvezdje moralo drugače razvijati kakor se drugo.

25 letnica smrti učenjaka Roberta Kocha. Dne 27. maja bo preteklo 25 let, odkar je umrl sloveči bakterijolog Robert Koch, ki je odkril bacil jetike in kolere. — S tem je zlasti uspešno pripomogel pri zatiranju jetike in je tako postal dobrotnik trpečih ljudi.

Sadno drevo poročni dar

Romanske države, zlasti pa Italija, si močno prizadevajo, da bi pomnožile število svojega prebivalstva ter da bi bilo ustanovljenih več novih družin.

Italija je v zadnjih letih izdala več postav m določb, ki imajo samo ta namen, zvišati število porok. Mladim zakoncem zagotavljajo davčne olajšave in druge ugodnosti. Revnejše neveste dobe od države celo vso balo. V zadnjem času pa je izšla še naredba, naj tudi občine podpirajo take, ki bi se radi poročili. Kajpada je revnim občinam včasih težko izvršiti tako željo.

Majhna občina blizu Milana pa si je pomagala takole: Ker občina nima denarja, da bi ga delila mladim zakoncem, pač pa velike in lepe sadonosnike, so občinski poglavarji sklenili vsaki zakonski dvojici darovati eno sadno drevo v popolno uživanje za vse življenje. Drevo je za vse življenje last novih zakoncev, katere smeta drevo obirati. Ta dar je sicer majhen, vendar se zdi, da mladim zakoncem dopade. Iz sosednjih občin so celo začeli vreti v to občino zakonce ter se tu poročati, da bi bili deležni sadov »poročnega drevesa«.

Ona: »Pomisli, Janko, da je naš kuža Boksi pri tapetniku polizal ves lep iz lonca.«

On: »Ina tvoje juhe opoldne se pa ni dotaknil.«

»Ali poznate razloček med trobento in pompro?«

»Ne.«

»No, potem pa kar pihnite najprej v trobento, potem pa v poper, pa boste spoznali razloček.«

Za poletje

1935

PLATNO

PLATNO

PLATNO

PLATNO

PLATNO

PLATNO

V KRASNI IZBERI!

A. & E. SKABERNÉ

LJUBLJANA, MESTNI TRG 10

Damske obleke za poletje

nudimo v zelo veliki izbi v vseh velikostih, in sicer: navadne perilne za dom že od 55 Din naprej, boljše perilne, delne, krep, cefirje, od 90 Din naprej, iz najfinejših modnih perilnih blagov od 120 Din naprej. Velika izbira damskih kril, bluz, pisarniških halj, otroških obleke po jako nizkih cenah. Oglejte si pri F. L. Goričar, Ljubljana, Sv. Petra c. 29

Majniške kipe

od najfinejše do najprostejše izpeljave v vseh velikostih

Vam po konkurenčnih cenah nud

Prodajalna

H. Ničman - Ljubljana

Kopitarjeva ulica 2

Zahvala

Ko se zahvaljujemo za sožalje, rože in spremitev pokojne

Vande

smatramo za posebno dolžnost izreči polno zahvalo veliki požrtvovalnosti zdravnika g. dr. Prodana Josipa, skrbnost g. župnika Kazimira Zakrajška, prijateljski čuječnosti gđ. Petkove Herme ter pozornosti negi usmiljene sestre Filipe.

Bož Vam povni!
Sv. maša zadušnica bo v sredo, dne 22. maja ob pol osmih pri Sv. Kristofu. Ljubljana, dne 18. maja 1935.

Medica Nikolaja in Lidija.

✠ Potrži neizmerne žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanem tužno vest, da je naš nepozabni brat, gospod

TROHA KARL

bivši pos. ravnatelj, imejtelj real. pisarne

dne 18. maja 1935 ob 9 po daljši, mučni bolezni, previden s tolažili sv. vere, v 58. letu svoje dobe, za vedno zatisnil svoje blage oči. Pogreb blagopokojnega se bo vršil v ponedeljek 20. t. m. ob 15.30 iz mestne mrtvašnice na mestno pokopališče. Sv. maša zadušnica se bo darovala v torek 21. maja ob pol devetih v frančiškanski župni cerkvi.

Maribor, Zibika, Graz, 18. V. 1935.

Slanič Marija, Plazinšek Marija, sestra, Troha Julius, brat, ter ostalo sorodstvo.

Brez posebnega obvestila.

Zahvala

Ob nenadomestljivi izgubi našega so-prega, očka, dedka, brata, strica itd., gospoda

Ivana Kambiča

šolskega upravitelja v pokoju

se najtopleje zahvaljujemo vsem za izraze sožalja in utehe, vsem darovalcem krasnih vencev in šopkov in vsem, ki so ga spremili na njegovi poslednji poti, posebno še gđ. zdravnikom, čistilim sestram usmiljenkam, ki so mu s skrbno nego lajšale bol, zahvala tudi prečastitemu gospodu župniku Angeliku dr. Tomincu za versko tolažila.

Sv. maša zadušnica se bo darovala v sredo ob pol osmih v cerkvi Marijinega Oznanjenja.

Ljubljana, Split, Preloge, 18. V. 1935.

Zalujoče rodbine: Kambič, Železnik, Sertič, Marc, Stritar, Šuc.

Nimate nabreklih

»Rax« niti mučnega zadrigavanja obutve, ako nosite zaponko za obutev.

Poskusite vsaj enkrat! — Za Slovenijo: Alojzij Hočevar, Ljubljana, Resljeva c. 3/p.

BATINE

dobi, kdor kupuje slabe čevlje. Zato kupujte samo dobre, trpežne in elegantne čevlje znamke:

„JARA“

Odprodajamo po 10 do 30 % znižanih cenah!

Prodajalne čevljev „JARA“

Ljubljana, Sv. Petra cesta 20
Maribor, pri firmi Jos. Martinc, Gosposka ulica
Zagreb, Ilica br. 60

Poletni vozni red

Autoprometne zadrage v Ljubljani
od 15. maja 1935 dalje:

v Celje	ob: 16.40	iz Celja	ob: 6.00
v Kamnik	ob: 11.45* 17.05	iz Kamnika	ob: 7.45 18.30*
	23.15		
v Krašnje	ob: 8.00*	iz Krašnje	ob: 19.30*
v Lukovico	ob: 12.30	iz Lukovice	ob: 13.21
v Moravče	ob: 8.00* 12.30*	iz Moravč	ob: 6.55 7.40*
	18.00 21.15*		12.40* 19.20*

* Vozi samo ob nedeljah in praznikih

Kurja očesa

Najboljše sredstvo proti kurjim očesom je mast CLAVEN. — Dobite v lekarnah, drogerijah ali naravnost iz tvornice in glavnega skladišča

M. Hrnjak, lekarnar, Sisak

Varujte se potvorb!

Zaščitni znak

Dražbeni oklic

Dne 27. maja 1935 ob 11 bo pri sreskem sodišču v Mariboru v sobi št. 11 dražba nepremičnin, zemljiška knjiga Koroška vrata vl. št. 31, 155 in 338. — Cenilna vrednost Din 486.899.—, vštveš pritikline. — Najmanjši ponudek Din 245.499.50.

Nepremičnina je jako primerna za večje mizarstvo podjetje, ker je opremljena z vsemi potrebnimi stroji. — Natančnejše podatke v pisarni dr. Slavko Fernazariča, odvetnika v Mariboru. Sodna ulica št. 14.

Tudi v naši podružnici

Ljubljana, Miklošičeva cesta 5 (paviljon)

lahko plačate naročnino za »Slovenec«, »Domoljuba« in »Bogoljuba«, naročate inserate in dobite razne informacije. — Poslovne ure od pol 8 zjutraj do pol 1 popoldne in od 2 do 6 popoldne.

Vse se čudi Kodakovi Baby-Brownie!

Ko pa je tako lepa la mala kamera, ki stane samo Din 75.—. Snemanje dobrih in mičnih slik s to kamero je prava igrača. Zaradi tako nizke nabavne cene se zdaj pač lahko vsak bavi s foto-sportom. Vsak foto-irgovec bo Vam najpriročajše razkazal

KODAK BABY-BROWNIE

Ta elegantna kamera ima lep format slike 4×6.5 cm. Uporabljajte vedno Kodak ali Pathe filme, s katerimi boste dosegli dobre posnetke.

Največja izbira in najnižje cene!

J. PETELINC - Ljubljana,

Nogavice, rokavice, srajce, ovrtniki, kravate, žepni robci, dišeča mila, DMC-predmeti, vsakovrstni gumbi, palice, modne in športne potrebščine, svilen in triko perilo, itd. — samo pri trdki:

blizu Prešernovega spomenika (za vodo)

KUHINJSKO POSODO

»ETERNA«, emajlirano in aluminijasto

Porcelan, steklenino

Vse gospodinjske in gospodarske potrebščine

Okovje za vse gospodarske in industrijske panoge

Pločevino

Vso železnino

Nosilke, cement

Železje za štedilnike in kopalnice

Kompletne kopalnice in stranišča

najceneje pri

B. ŽILIČ, LJUBLJANA

TYRŠEVA (DUNAJSKA) CESTA 11, DOLEG FIGOVCA

Na drobno!

Na debelo!

Oskrbite si

za Vaše leposlovne, znanstvene in druge knjige primerne preproste ali fine

Poslužite se

za vezavo revij: Dom in Svet, Mladika, Ilustracija, Zena in Dom

trpežne vezave**originalnih platnic**

katere Vam nudi

Knjigoveznica Jugoslovanske tiskarne

r. z. z. o. z.

Ljubljana, Kopitarjeva ulica 6/II.

Sedanje in bodoče gospodinje!

Pravkar je izšla osma, izpopolnjena in pomnožena naklada knjige, ki je šla doslej že v nad 100.000 izvodih med slovenske žene,

S. M. FELICITE KALINŠEK

SLOVENSKA KUHARICA

Obseg 728 strani, 34 barvanih tabel, nešteto ilustracij v tekstu, razkošna oprema, vezava v celo platno

Cena Din 160.—

Kdor je naročil na eno izmed knjižnih zbirk Jugoslovanske knjigarnice (Leposlovna knjižnica, Ljudska knjižnica, Domači pisatelji, Kosmos), dobi en izvod knjige z običajnim 25-odstotnim popustom, torej za ceno samo Din 120.—

Vsa stara in najnovejša dognanja kuhinjske umetnosti so zbrana v tej monumentalni knjigi. Občudovanja vredna je smiselna porazdelitev snovi. Pregledna in neizčrpna je izbira navodil in receptov. Gospodinja pa se pouči tudi o važnih osnovnih pojmi kuharstva in gospodinjstva. Zato je to najpopolnejše delo te vrste, kar jih imamo Slovenci!

Ta knjiga sodi v vsako slovensko hišo!

Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani

Soko obleke Reklamna prodaja za pomlad

SOKO kamgarn obleko, moško, izdelano po najnovejšem kroju, katera je stala prej Din 560.—, prodajamo sedaj za Din 400.—
Kamgarn obleka, plava in črna za Din 390.—
SOKO damski plašči, pariški kroji od Din 200.— naprej
Damske batist srajce različnih barv Din 12.50
SOKO otroške obleke v različnih barvah od Din 53.— naprej
SOKO moške obleke, pomladanske od Din 220.— naprej
SOKO moške obleke s pump hlačami od Din 255.— naprej
SOKO trenchoati, moški in ženski od Din 430.— naprej
SOKO trenchoati, deški od Din 150.— naprej
SOKO moške hlače, kaša v raz. barvah od Din 95.— naprej
SOKO moške hlače, trpežno blago od Din 70.— naprej
Vsakovrstne majice od Din 8.— naprej

Opozorjamo Vas, da so SOKO obleke izdelki domače tovarne, ki daje delo in zaslužek domačim ljudem! Oglejte si še danes cene, izdelavo in kakovost naših izdelkov!

Prodajalne SOKO oblek:

LJUBLJANA, Sv. Petra cesta 23 in Celovška cesta 63
KRANJ, Tavčarjeva ulica 2
CELJE, Kralja Petra cesta 22
MARIBOR, Aleksandrova cesta 27

Zahvala

Zahvaljujemo se vsem, ki so nas tolažili ob nenadni izgubi našega dobrega moža, očeta in tasta, gospoda

JOŽEFA KUNSTELJA

zvančnika I, kurilnice II.

Zahvaljujemo se darovalcem vencev in zahvaljujemo se vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti.

Ljubljana — Jesenice, 19. maja 1935.

Rodbini Kunstelj - Žerovnik
in ostalo sorodstvo.

Neizprosna usoda nam je ugrabila našega ljubljenelega soproga, srčno dobrega sina, brata in strička, gospoda

dr. med.

Stanka Tavčarja

zobozdravnika OUZD,
artiljerijskega kapetana v rezervi

K večnemu počitku ga spremimo v ponedeljek, dne 20. maja 1935 ob štirih popoldne iz mrtvaške veže splošne bolnišnice

V Ljubljani, dne 18. maja 1935

Globoko užaloščena

soproga, starši, bratje in sorodniki

Pri Vašem trgovcu

Vas čakajo

NANULE

Mehanična tvornica opank in obutve
PETAR M. DUMITROV, PANČEVO

Službo faktoria

razpisuje

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Samo pisane ponudbe je predložiti do konca maja 1935

Ženske jopice

po Din 24.— dobite v

Trpinovem bazarju

Maribor, Veljinska ulica 15

Ako želite, da vozite varčno, nikar ne uporabljate Vaših svetil dalje kot 15.000 km

CHAMPION

Dobe se povsod!

Glavno zastopstvo in skladišče za Jugoslavijo:
Robert Weinberger, Zagreb, Gunduličeva ul. 16

Vinotoč

grščine Zgornji Ptuj

od 5 litrov naprej

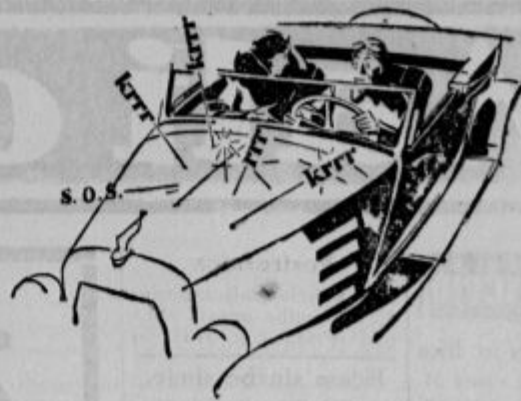
otvorjen.

Čevlarska industrija

v Dravski banovini išče verziranega

šivalnega mojstra

s prakso v večjih podjetjih, ki se razume tudi v izdelovanju hišnih čevljev ter obvlada samostojno stroje kalkucije in akordni mezdni sistem. Nastop čimprej. Ponudbe s prepisi spraveval in referenc na oglasni oddelček »Slovenec« pod šifro »šivalni mojster« 5594

Zda! se maščuje!

Dolgo časa je molče prenašal muke. Ko pa se izmučeni motor oglasi s svojim »Krrr... Krrr... Krrr... Krrr...«, je treba globoko poseči v žep. Tedaj so mnogokrat izgubljeni oni mali prihranki pri nakupu tako zvanih cenejših olj.

To naj bo zadnja šolnina! Od danes naprej uporabljajmo samo Mobiloil! Če bi bili poslušali strokovnjaka, ki pravi: »Motor vzdrži samo tako dolgo, dokler vrži olje, s katerim ga mazamo«, bi si vse lahko prihranili. Zato je upravičena zahteva, da je za mazanje motorja treba olje prav posebne kakovosti — in to je Mobiloil!

Tudi šasijsko gonilo in diferencial je treba redno mazati. Zanje je Mobilgrease idealno mazivo. Kdor ceni svoje vozilo in pravilno izdaja svoj denar, ga bo stalno uporabljaj. Pred uporabo pa je treba pogledati, če morda Kazalo priporočil za določeno vozilo ne predpisuje kakšno drugo vrsto Mobilola. Osebnostni, tovarni avtomobil ali motorno kolo ste nabavili, da vozite in da služni namenu, kateremu ste ga namenili. Ne bi bili zadovoljni, če bi porabili več goriva, kot je prav, in če bi bilo vozilo stalno v popravilu.

Zato uporabljajte:

Mobiloil

STANDARD-VACUUM OIL COMPANY OF JUGOSLAVIA, INC.

Sklopni fotelji

tovarne stolov

REMEC - Co.

Duplica pri Kamniku

Izredna udobnost
Lahkota
Solidna izdelava
Eleganca
Trajno platno

Din 65.— komad

Poceni - Lepo - Močno

Stoli REMEC - Co.

so neprekosljivi v okusnosti in trajnosti

Prodajalna Ljubljana, Kersnikova ul. 7

Dolores Vieser

PEVČEK

Ljubzenska zgodba mlade duše

»Ivan,« reče nato odločno, »kar mi pripoveduješ, je že mogoče. Pa saj praviš sam, da nisi precej za trdno vedel, ko ti je kantor pravil o stricu. Pa tudi če bi bila morala zares s polkovnikom, vendar ne moreš vedeti, ali je zdaj v Italiji. Lahko da je šla z njim v Francijo ali Španijo in boš zastoj preiskal vso laško deželo. Ne razvidiš tega?«

»Že,« odvrne Ivan hripavo. Nada mu ugaša.

»Ivan, lej, tega sem jako vesel, da si prišel najprej k meni. Hočem ti tudi pomagati. Koj, še danes, bom pisal v Beljak staremu patru, ki gotovo ve o vsej zadevi. On pač lahko povpraša, kam se je mati najprej obrnila, in potem povprašamo tam in tako vedno dalje, dokler je ne najdemo. Do tedaj bodi lepo priden in to bo gotovo tudi materi najljubše, ne?«

Ivan prikimava. Jasnemu mu je, da ima pater prav, vendar se nekaj v njem upira temu, da ne more sam priti materi na pomoč, da mora zdaj popustiti vse, za kar se je boril vso dolgo noč — in sram ga je pred Jurkom.

Zdaj postane pater Bernardin bolj smel in hoče fantiča poskusiti.

»Sicer,« reče nekam rezko, »sem od danes naprej tvoj spovednik in tedaj imam pač pravico, zahtevati pokorščino. Če torej rečem: ostani tu — tedaj ostaneš!«

Tedaj zažare dečku rjave oči.

»Pa ostanem!« reče urno.

Zastran Boga biti pokoren, to je čisto kaj drugega.

Komaj pa je izrekel besedo, že mu vstane v srcu silen boj. Ne k materi — spet domov v Pevski dom! In tako — prisiljen! Toda rekel je. Čuden drget mu pretresa dušo, kakor da udarja močan pljč z vso silo svojih

perutl ob jeklene kletkine stene. Pa — kar je rekel

pater Bernardin, saj je vendar vse res. Ivan čuti jasno

in je ves prepričan, da ne sme storiti, kar bi sam rad.

S stisnjenimi ustnicami vstane in vzame gosli.

»Torej prideš drevi?«

»Pridem.«

Dobri duhovnik bi mu kaj rad rekel še kakšno dobro besedo, pa je ne reče. Naj postane junak, mladi Ivan Kamenar!

Tako se napravi Ivan na težko pot v šolo in si venomer ponavlja samo eno: Ostanem, ker spovednik tako hoče. Ko pa se približa šoli, že pristavi: In ker imam Boga rajši kakor mater. Toda ne more ubraniti močni ptici, da mu ne bi skoraj raztolkla srca s svojimi perutmi in da se mu ne bi okrog otroških ust prvič zarezala bolešno zmagovalna črta težke odpovedi.

Iz mraka pod korom frančiškanske cerkve stopi Ivan po prstih v motni sijaj, ki se krade iz spovednice patra Bernardina in poklekne k linici. Na okapanem, železnem svečniku dogoreva konček sveče in v njenem svitu se motno beli blede roka duhovnikova. Pater Bernardin blagosloví dečka z znamenjem svetega križa in čaka nekaj utripov, dokler ne zašepeta hripavi otroški glas:

»Jaz ubogi grešnik se spovem in obtožim Boga, vsemogočnemu —«

Na podobi, ki visi na steni spovednice, se sveta Magdalena nasmehlja sredi vse svoje bridkosti. Kar pripovedujejo otrokova usta, ni pač nič drugega kakor senca mnogoterih milosti, ki jih Bog zasaja v to dušo. Ivanu pa razbija srce od sramu in kesanja. Tako mu je, kakor da je blede roka, ki tu notri zaslanja duhovnikov obraz, roka Zveličarja samega, ki ga žali tolikokrat, in skoraj ihteč izdavi iz sebe:

»Moj Jezus, usmiljenje!«

Obžalovanja ne more več izmoliti. Pater Bernardin

pogleda za trenutek v upalo obličje otrokovo, ki se kot sneg belí za mrežo. In kar ne more najti besedi, da bi grajal, kakor je nameraval. Sprevidi, da tega fantiča ni potreba kaj dosti opominjati. To uro, ki je Ivan pač ne pozabi svoj živ dan, mu mora povedati kaj več.

Sklope ostrizeno glavo proti omreženi linici in govori tiho in prepričevalno, dočim mu visijo oči proseč na podobi Brezmadežne, ki stoji tam na stranskem oltarju v plapolajočem svitu dveh svečk:

»Ivan — lej, tolikokrat si žalil Boga, on pa te je zmeraj ljubil! Ljubil te je tako pristrčno, da je iz ljubezni do tebe stopil doli z nebeške slave in postal človek kakor ti! Pa to mu še ni bilo dovolj. Dal se je zate pribiti na križ, je umrl najgrenkejšo smrti, da bi se ti lahko zveličal. In ker tega ne more kar tako pričakovati in se boji, da bi se mu morda izneveril, se skriva v svetem Rešnjem Telesu in se ti daruje v jed. Vidiš, Ivan, to je ljubezen! Druge ljubezni ni!

Pa ker nas ljubi tako brez mere, hoče tudi, da mu vračamo ljubezen tudi mi in — Ivan, nočem ti prikrihati — menim, da zahteva od tebe tudi tako ljubezen, ki je brez mere. Išči samo njega, on naj ti prav sam popolnoma zadostuje! Daruj se mu tako popolnoma, kakor se bo on tebi jutri doroval v svetem Zakramentu! Ničesar si ne pridržuj — daj mu vse, kar imaš, slednje stvar, naj si bo vidna ali nevidna — daj se mu samega sebe, naj stori s teboj, kar hoče, tako kakor se bo jutri dal on tebi, da ga poneseš, kamor boš hotel, ali domov ali v šolo ali kamorkoli že. — Ivan, Bog te je poklical glasneje, kakor kliče druge, zato moraš tudi urneje slediti, kakor morajo drugi! — Ivan, Boga ljudje tako malo ljubijo, dosti premalo! Daj se mu vsega v ljubezni in potolažil ga boš za mnogo grešnikov. Vsega, Ivan, v popolnem uboju! Da ne boš imel ničesar razen samo njega, potem se ti daj samega sebe v last.«

S. M. Felicite Kalinšek je izšla v novem osmem natisu 15. maja. Kljub zelo pomnoženemu obsegu, novim večbarvnim tabelam, najizbranejši opremi ostane stara cena 160 Din za vezan izvod. Jugoslovanska knjižarna.

Slovenska kuharica

Gospodine! Obrtniki!

ne zamudite ugodne prilike. Zaradi izpraznitve zaloge odprodajam iz skladišča razno kuhinjsko posodo, orodje itd. - po znatno znižanih cenah

Stanko Florjančič
železnina, Resljeva cesta 3 (poleg Zmajskega mostu) vhod skozi dvorišče. V račun vzamem tudi hranilne knjižice Kmetске in Ljudske pos. ljubljanske.

Mizarji!

Okovje za stavbe in pohištvo, klej itd. izberete najceneje, tudi na knjižice, pri »Jeklo«, Stari trg

Starih koles

ne kupujte, saj dobite za malo denarja že novo pri **S. Rebolj in drug**, Gosposvetska cesta 13.

Banaško**lucerno**

domačo črno deteljo, travna in druga semena za polje

dobite pri tvrdki

FRANC POGAČNIK

d. z o. z.

▼ Ljubljani,

Javna skladišča (Balkan)

Tyrševa (Dunajska) c. 33.

Zelo lepe**venčke in****pajčolane**

priporoča v veliki izbi trvdka Ig. Zargi, Ljubljana, Sv. Petra cesta 11. Za trgovce popust.

Malinovec

pristen, naraven, s čistim sladkorjem vkuhan — se dobi na malo in veliko v lekarni dr. G. PICCOLI, Ljubljana, nasproti »Ne-botičnika«.

Cisto in snežno belo Vam na pravi čopič v splošno zadovoljstvo, ki ga kupite pri

ŠIMENC

HINKO

Resljeva c. 2 pri Zmajskem mostu.

Dalije in gladijole

50%

izpod cene cenikal

Sever & Komp., Ljubljana

Volna, svila, bombaž

stalno v bogati izbi v vseh vrstah — za strojno pletenje in ročna dela po znižanih cenah pri tvrdki Karl Prelog, Ljubljana — Židovska ul. in Stari trg.

Fižol

za seme vseh vrst — in

koruzo

za sejanje dobite v najboljši kakovosti pri tvrdki

FRAN POGAČNIK

d. z o. z.

LJUBLJANA

Tyrševa (Dunajska) cesta št. 33 — Javna skladišča (Balkan)

Za krasne May
Za najlepše

Vel. 6-8 12.-
Vel. 9-11 din. 15.- Vel. 12-2 din. 19.-

25.-
Vel. 3-8

49.-
Vel. 3-8

69.-
Vel. 6-12

89.-
Vel. 6-12

99.-
Vel. 6-12

129.-
Vel. 6-12

29.-
Vel. 9-11

39.-
Vel. 3-5½

59.-
Vel. 9-11

79.-
Vel. 12-1½ din. 69.- Vel. 2-5 din. 79.-

59.-
Vel. 2-5

79.-
Vel. 3-8

129.-
Vel. 3-8

Ondra din. 29.-
Lala din. 19.-
Mako din. 9.-

Za majske izprehode najudobnejši čevlji

Rata

Nenadkriljiv uspeh

mnogih tisočev dokazuje, da je

„Heinzelmännchen“

psychromni renovator za lase

najboljše sredstvo proti sivemu lasu.

Steklenico za Din 50.— dobite v vsaki tozadevni trgovini.

Depot: COSMOCHEMIA - ZAGREB, Smičklasova ul. 23.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo v novi lastni palači

sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje

Denar je pri njej naložen popolnoma varno, ker jamči zanj poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem.

Trgovsko bolniško in podporno društvo v Ljubljani

sklicuje redni letni občni zbor na četrtek, dne 6. junija 1935 ob pol 8 zvečer v dvorani Trgovskega doma, Gregorčičeva ulica 27, z naslednjim dnevnim redom:

1. Poslovno poročilo.
2. Računsko poročilo za leto 1934.
3. Poročilo nadzorstva in podelitev abso-lutorija.
4. Eventuelni samostojni predlogi.

Samostojni predlogi članov se stavijo na dnevni red le tedaj, če so bili vloženi pisмено odboru vsaj 8 dni pred občnim zborom.

Narodne avbe

za manifestacije na svečanejši izraz — izdeluje in prenovi modistka **SLABINA MARIJA** Gosposka 5 — Ljubljana

Oseba srednje starosti, ki je več let oskrhovala službo

hišne strežnice

— snajla sobe, kurila peči, ličila tla i. dr. — v večjem podjetju, želi nastopiti podobno službo takoj. Pride se lahko predstaviti. Spricalo na razpolago. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Služba«.

Važno za hišne posestnike in cerkvene konkurenčne odbore!

Vse strelovodne naprave Vam preizkusi ter eventuelne napake popravi po konkurenčni ceni z desetletno pisмено garancijo

ANTON ROMIH

Brzjav Romih, klepar, Maribor.

splošno stavbeno in galanterijsko kleparstvo ter specialni odsek za

napeljevanje in preizkušnje strelovodov v Mariboru.

Zadostuje dopisnica, da Vas obiščemo. Priporočam se tudi za vsa druga

kleparska dela, kakor pokrivanje zvonikov, pleskanje, popravila itd.

ZAHVALA. Za vse izraze iskrenega sočutja, ki smo jih prejeli ob izgubi ljubljene soproga, očeta, starega očeta, brata, tasta, svaka, strica, gospoda

JOSIPA MAKOVCA

pleskarja državne železnice

se tem potom najsrčneje zahvaljujemo. Posebno zahvalo smo dolžni pevskima društvoma »Zvezda« in »Moste« za v srce segajoče žalostinke, močanski gasilski četi, Skupini bojevnikov v Mostah, vsem darovalcem krasnih vencev in cvetja, sosedom za tolažilne obiske, ter končno vsem ostalim mnogoštevilnim prijateljem in znancem, ki so ga v tako velikem številu kljub slabemu vremenu spremili na njegovi zadnji poti. Bog plačaj! Sv. maša zadušnica se bo brala v torek 21. maja ob pol šestih pri karmeličankah na Selu.

Moste, 18. maja 1935.

Zalujoči ostali.